

Mỗi người là riêng trong nhóm tám

Khi Festival mỹ thuật trẻ đang hút những nghệ sĩ còn đang tìm cách khẳng định mình thì có một triển lãm khác cũng do những người trẻ nhưng đã thành danh thực hiện. Đó là triển lãm mang tên gọi “1,2,3,4,5,6,7,8” tại Bui gallery từ 4/12 đến 15/1 của 8 nghệ sĩ đương đại Việt Nam. Họ gồm Lý Trần Quỳnh Giang, Trương Tân, Nguyễn Thái Tuấn, Lê Huy Hoàng, Nguyễn Minh Thành, Nguyễn Quang Huy, Phạm Ngọc Dương & Nguyễn Mạnh Hùng.

“1,2,3,4,5,6,7,8” xuất phát từ ý tưởng của hai họa sĩ Phạm Ngọc Dương và Trương Tân. Họ muốn tổ chức một triển lãm thật đặc biệt gồm các tác phẩm sáng tác trong thời gian gần đây của tám người bạn nghệ sĩ. Những người này đã gắn bó với nhau trong nhiều năm. Minh Thành, Trương Tân là thầy của Ngọc Dương, Huy Hoàng, Mạnh Hùng từ những ngày đầu mới bước chân vào trường Mỹ thuật. Lý Trần Quỳnh Giang cũng là một người bạn cùng khóa. Thái Tuấn, Quang Huy không xa lạ với bạn bè qua những sự kiện mỹ thuật trong nước. Nói cách khác, họ gắn bó và dõi theo nhau suốt những chặng đường trưởng thành về nghệ.

Triển lãm không có người giám tuyển, không có tiêu đề cụ thể, không phân biệt phẩm cấp và không thuộc bất cứ nhóm vùng miền chính thức nào. Tiêu đề triển lãm “1,2,3,4,5,6,7,8” cho thấy họ tuy gắn bó mà vẫn là những cá thể khác biệt.

Cũng chính vì thế, không có một chủ đề chung nào cho các nghệ sĩ trong triển lãm.

Người xem sẽ cảm nhận thế giới nội tâm cô độc của Lý Trần Quỳnh Giang. Không chỉ tiếp tục với những hình người với đôi mắt to thăm thẳm nhìn vào nội tâm, Quỳnh Giang còn gửi tới người xem những khắc gỗ cũng giàu tự sự của mình. Những hình khối của Quỳnh Giang giàu suy tư trên những thân gỗ có cảm giác dễ bị biến dạng. Sự dịu dàng của tình yêu là điều bao lâu nay của Nguyễn Minh Thành, Nguyễn Quang Huy và Phạm Ngọc Dương vẫn tưởng tượng và vẽ. Thế giới của họ mộng mị, giàu màu sắc. Bước vào đó, người xem thấy cuộc sống như chậm lại và mãi chẳng muốn rời.

Người xem cũng được thưởng thức yếu tố hài hước trong thế giới siêu thực của

Nguyễn Mạnh Hùng, nỗi đau đớn và băn khoăn về cội rễ trong tranh Lê Huy Hoàng.

Thái Tuấn lại tiếp tục vẽ những hình người không đầu thể hiện sự trống rỗng tận cùng trong một không gian mà đồ đạc như hoàn toàn không giúp ích gì cho con người.

Và rồi ai cũng sẽ phải cảm động vì những hoài niệm về thời thơ ấu và tình mẫu tử tuyệt đẹp trong tác phẩm của Trương Tân. Anh vẫn đi tiếp con đường của những đường mảnh màu đen, màu đỏ mà mình từng đi tuy đã mới hơn, hiện đại hơn rất nhiều.

Tất nhiên, mỗi bức tranh đơn lẻ và câu chuyện trong đó đều có một người thưởng lãm, mà mỗi người thưởng lãm đó lại cảm nhận một câu chuyện khác. Và trong triển lãm này, như Marcel Duchamp đã nói: “Chính người thưởng lãm mới hoàn tất tác phẩm nghệ thuật”.

Cầm Trang
www.baotintuc.vn